

STEMMEN OVER 'KIEZEN'

REDACTIERAADSLEDEN (BIJEENGEBRACHT DOOR JAN GORDTS)

Op 19 april j.l. kwam de (hernieuwde) redactieraad van *De gids op maatschappelijk gebied* voor het eerst samen. De leden van dit forum zijn a.h.w. de 'peters' en 'meters' van het tijdschrift: mensen van beiderlei kunne die, ietwat op afstand, maar daarom niet minder geëngageerd, met een wijs en mild-kritisch oog hun 'petekind' volgen en dat zo nodig voorzien van goede raad, opbouwende kritiek, een steuntje in de rug ...

Hen stelden we de vraag, in het perspectief van de komende stembusgang op 13 juni - de 'moeder van alle verkiezingen' - door wélke factoren hun stemgedrag hoofdzakelijk zou bepaald worden. Welke elementen, zo wilden we weten, zullen voor hen doorslaggevend zijn om hun stem uit te brengen op deze of gene partij, op deze of gene persoon? We zaten dus niet te azen op prognoses, op voorspellingen; wel wilden we a.h.w. vernemen waarvoor hun stem moet 'dienen', wat zij beogen, wat ze willen gerealiseerd zien.

Uit de antwoorden, compileerden we deze *Het eerste woord*.

*

Afgaand op de reacties van de 'raadsleden', zullen de vrouwen een erg goede beurt maken. Iemand (een hij) zegt dat hij thans voor het eerst bewust op vrouwen zal stemmen. Hij voegt er in één adem aan toe dat hij de controversale Smet-Martens wansmakelijk vond.

Een ander mannelijk raadslid zegt dat ie al zijn hele leven consequent op vrouwen, en uitsluitend op vrouwen, heeft gestemd. Omdat hij ze graag (in de politiek) ziet en omdat er daar nog veel te weinig zijn. Dat consequent op vrouwen stemmen, is overigens zowat zijn enige houvast, zegt ie zelf.

Een ander raadslid (een zij) deelt mee op een vrouw te zullen stemmen omdat gelijke vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de politiek, maar ook in de andere maatschappelijke sectoren een vanzelfsprekendheid moet worden.

Deze zelfde persoon zal haar stem uitbrengen op een partij die staat voor:

- meer kwaliteit van leven voor iedereen, in een economie die welvaart garandeert aan iedereen;
- recht op arbeid voor iedereen;
- een doortastende aanpak van armoede, vertrekkend van de leefwereld van de armen;
- gelijke participatie voor iedereen;
- een zorgzame samenleving.

Daarmee zijn we bij de inhoudelijke kant van de zaak beland. Desbetreffend zegt iemand voor het eerst in jaren een keuzeprobleem te hebben. Hij heeft altijd gevonden, zegt ie, dat centrum-links sterk genoeg moest blijven. Maar na de reactie van de SP-top op de Agusta-uitspraak... (vraagteken, uitroepteken).

Een ander raadslid legt vrij omstandig uit wat in hoofdzaak bepalend is voor zijn stemgedrag: het sociaal-economisch programma van de partijen. Zowel het programma zelf als wat die partij er in het verleden van terecht bracht. Op de eerste plaats staan de tewerkstelling en de initiatieven die tewerkstelling ondersteunen. Verder: de controle op de stimulansen gegeven aan de ondernemingen voor het creëren van arbeidsplaatsen, de faciliteiten om te komen tot meer winsten (die daarom nog niet terug geïnvesteerd worden in tewerkstelling) zoals belastingverlagingen alerhande en verlichting van de 'sociale lasten'. Hierbij is het ook belangrijk dat de verdeling van de lasten en de baten tussen 'arbeid' en 'kapitaal' meer in evenwicht gebracht wordt ten voordele van eerstgenoemde factor. Hij besluit met te zeggen dat in het verlengde hiervan de strijd tegen fiscale fraude belangrijk is evenals het werk maken van een vermogenskadaster en een belasting op de grote vermogens.

Het wordt steeds moeilijker om het onderscheid tussen de partijen te zien, was een andere reactie. Iedereen drijft naar het centrum. Het is met een vergrootglas speuren naar fundamentele meningsverschillen. Is men bang om standpunten in te nemen en potentiële kiezers voor het hoofd te stoten? Ik wil maar zeggen, aldus dit raadslid, "partij kiezen" was voor mij nooit een evidente zaak.

Een ander raadslid is van oordeel dat de toekomst sterk (en meer en meer) zal bepaald worden door het Europese en het internationale. Deze overtuiging zal in zijn stemgedrag meespelen. Hij koppelt er enkele vragen aan vast: wie heeft daar een visie op? wie kan dit realiseren? hoe wordt de achterban (het middenveld) daarbij betrokken? Andere sleutelwoorden zijn voor hem: multiculturaliteit, verdraagzaamheid, betrokkenheid van mensen.

Tot slot speelt bij iemand ook nog volgende overweging mee bij het uitbrengen van zijn stem: de ruimte die gegeven wordt aan het middenveld om sociale netwerken te stimuleren, waarbij gestructureerde vormen van sociale organisatie duidelijk voorrang krijgen.

*

Een aantal redactieraadsleden heeft gesproken! Het woord is aan de kiezer!